

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
(2η ΗΜΕΡΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ)

Ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης παραχώρησε συνέντευξη Τύπου, αμέσως μετά το τέλος των πρωινών εργασιών της 2ης ημέρας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πριν απαντήσει στις ερωτήσεις των δημοσιογράφων, ο Πρωθυπουργός είπε τα εξής:

«Τελείωσε πριν από λίγο το πρώτο μέρος του Συμβουλίου Κορυφής. Σ' αυτό το μέρος εξετάσαμε διάφορα θέματα, τρέχοντα αλλά ιδιαίτερα σημαντικά, όπως θέματα προστασίας του καταναλωτή και θέματα εξωτερικών σχέσεων. Μίλησα εκτενώς γι' αυτά χθες. Σήμερα θα ήθελα να αναφέρω, αφού συμφωνήθηκαν τα Συμπεράσματα, ειδικότερα κάποια θέματα που έχουν ενδιαφέρον για μας.

- Πρώτα απ' όλα, στο κεφάλαιο των εξωτερικών σχέσεων υπάρχει πρώτη μία αναφορά στο Κυπριακό. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επαναβεβαίωσε την υποστήριξή του στις προσπάθειες του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ και κάλεσε όλους τους εμπλεκόμενους να συνδράμουν και αυτοί για την επίλυση του κυπριακού προβλήματος. Πιστεύω ότι αυτή η αναφορά, αυτή τη στιγμή, έχει ιδιαίτερη σημασία. Διότι υπήρξε μια συζήτηση αν με την εταιρική σχέση ξεχάστηκε το Κυπριακό ή υπήρξαν δηλώσεις από την τουρκοκυπριακή πλευρά ότι εγκαταλείπουν τις διαπραγματεύσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, διατυπώνει με τον πιο επίσημο τρόπο στα Συμπεράσματα της Συνόδου Κορυφής ότι το Κυπριακό είναι ένα πρόβλημα που την ενδιαφέρει και θα πρέπει όλοι να φροντίσουν για την επίλυσή του.
- Στα Συμπεράσματα, βέβαια, υπάρχει αναφορά και για την εταιρική σχέση. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκφράζει την ικανοποίησή του για την επιτευχθείσα συμφωνία και ταυτόχρονα καλεί την Τουρκία να παρουσιάσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το σχέδιό της για την προσαρμογή στα ευρωπαϊκά δεδομένα, με βάση το κείμενο της εταιρικής σχέσης. Το κείμενο της εταιρικής σχέσης, λοιπόν, είναι -όπως είπαμε και χθες- το πλαίσιο πάνω στο οποίο θα πρέπει να πορευθεί η Τουρκία και το πλαίσιο εκείνο που θα πρέπει να λάβουν υπόψη οι προτάσεις της για την προσαρμογή στα όσο είναι επιβεβλημένα, ώστε να προχωρήσει η υποψηφιότητά της.
- Ένα τρίτο σημείο που μας ενδιέφερε, είναι η εκτίμηση της προόδου στα Βαλκάνια. Τα αποτελέσματα της Συνάντησης Κορυφής στο Ζάγκρεμπ αξιολογήθηκαν θετικά και τονίστηκε άλλη μία φορά η σημασία την οποία αποδίδει η Ε.Ε. στη στήριξη της δημοκρατίας, την περιφερειακή

συνεργασία. Δίνει ιδιαίτερη σημασία στο να ξεπεραστούν οι αντιθέσεις και βέβαια στο να ακολουθήσουν οι χώρες της περιοχής τους πάγιους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και να αποδεχθούν ή να μην αμφισβητήσουν τα υπάρχοντα σύνορα. Στις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων η Ε.Ε. δίνει μία προοπτική συμμετοχής. Γι' αυτό και όπως αποφασίστηκε χθες, θα συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη και θα στηριχθούν και από το Σύμφωνο Σταθερότητας και από το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα CARDS, το οποίο έχει επίσης αποφασιστεί.

- Έγινε μία συζήτηση σχετικά με τις νησιωτικές περιοχές και στα Συμπεράσματα συμπεριλαμβάνεται και μία υπενθύμιση προς την Επιτροπή για την αναγκαιότητα ειδικών δράσεων, σχετικά με τις νησιωτικές περιοχές. Αυτό έχει γίνει και παλαιότερα, αλλά το Συμβούλιο τόνισε ότι χρειάζεται να προχωρήσουμε και σε συγκεκριμένα μέτρα.
- Επίσης, υπάρχει μια ειδική παράγραφος για τον Αθλητισμό. Σ' αυτή την ειδική παράγραφο γίνεται ειδική μνεία της απόφασης της Συνόδου των Ηνωμένων Εθνών, το Σεπτέμβρη, για την ολυμπιακή εκχειρία.
- Στην παράγραφο όπου τονίζεται η ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετώπισης της λαθρομετανάστευσης, αναφέρεται ότι χρειάζεται να ενισχυθεί η προστασία των εξωτερικών συνόρων, κάτι το οποίο έχουμε επισημάνει επανειλημμένα, και για το οποίο υπάρχουν βέβαια σκέψεις, προτάσεις και πολιτικές από πλευράς της Επιτροπής, αλλά είναι πάντα ένα ζέον θέμα.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα θέματα, ανέφερα ήδη αυτό της προστασίας του καταναλωτή. Όσον αφορά το θέμα της Κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας, υιοθετήθηκε η Έκθεση της Προεδρίας. Σχετικά με την κοινωνική ατζέντα και την απασχόληση, εγκρίθηκαν τα κείμενα που είχαν ετοιμαστεί και θα υπάρχει συνέχεια και στα επόμενα Συμβούλια Κορυφής».

Αυτά από πλευράς μου. Ακούω τις ερωτήσεις σας.

ΑΧ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ(ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΕΙΔΗΣΕΩΝ): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να σας ρωτήσω αν στη συζήτηση για τα Δυτικά Βαλκάνια έγινε λόγος για μη αλλαγή συνόρων και για τον αλβανικό μεγαλοϊδεατισμό...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η μη αλλαγή συνόρων, κύριε Χατζόπουλε, συμπεριλαμβάνεται στο κείμενο. Για τον αλβανικό «μεγαλοϊδεατισμό» δεν έγινε συζήτηση, διότι έτσι κι αλλιώς «μεγαλοϊδεατισμοί» δεν γίνονται ανεκτοί.

ΑΧ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Επίσης ήθελα να σας ρωτήσω αν στη συζήτηση για τον ευρωπαϊκό στρατό έγιναν αναφορές όσον αφορά τη δήλωση του Αμερικανού υπουργού Άμυνας, του κ. Κόέν, ο οποίος αρνείται την ύπαρξη τέτοιου στρατού.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Δεν μπήκαμε σ' αυτό το θέμα. Εμείς απλώς επικυρώσαμε τις προτάσεις της Προεδρίας και τα Κείμενα που υπάρχουν και τα οποία προβλέπουν ότι θέλουμε μία πολιτική άμυνας, τη δική μας άμυνα.

Γ.ΔΕΛΑΣΤΙΚ(ΠΡΙΝ-ΣΚΑΙ): Κύριε Πρόεδρε, ο σημερινός γαλλικός Τύπος δίνει μια εικόνα τρομερής σύγκρουσης της Γαλλίας με τη Γερμανία, μιλώντας για το ενδεχόμενο μιας Γερμανίας που φθάνει από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια και για το καθήκον της Γαλλίας να αποτρέψει μια τέτοια εξέλιξη που τη θεωρεί μοιραία για την Ευρώπη. Αυτή η σύγκρουση έχει ήδη γίνει αισθητή στις εργασίες της Συνόδου ή στο χθεσινοβραδυνό δείπνο, κατά τη διάρκεια της συνάντησης Σρέντερ και Σιράκ;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Νομίζω ότι κάποιοι θέλουν να παρουσιάσουν δράματα τα οποία δεν υπάρχουν. Τα δράματα δημιουργούν εντυπώσεις, προκαλούν ενδιαφέρον. Εγώ, απ ό,τι διαπίστωνα στη χθεσινοβραδυνή συζήτηση, είναι πως υπάρχει μια σειρά από σημεία, στα οποία διαφωνούν πολλές χώρες. Δεν υπήρχε, όμως, ατμόσφαιρα ιδιαίτερης σύγκρουσης. Υπήρχε η ατμόσφαιρα που υπάρχει σε κάθε Σύνοδο Κορυφής. Ο καθένας έχει την άποψή του και πιέζει να την προωθήσει.

Μ. ΣΠΙΝΘΟΥΡΑΚΗΣ (ΑΠΕ): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να επανέλθω στην ερώτηση του συναδέλφου κ. Χατζόπουλου για την άμυνα: Φαίνεται πως υπάρχει μια διάσταση απόψεων σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να έχει αυτόνομη άμυνα. Εμείς, πάνω σε αυτό ακριβώς, πού τοποθετούμεθα; Είμαστε υπέρ της αυτόνομης άμυνας και σε ποιο βαθμό;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Η γνωστή απόφαση είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορεί να παίρνει μόνη της πρωτοβουλίες, χρησιμοποιώντας τα δικά της μέσα και σε συνεννόηση με το ΝΑΤΟ, χρησιμοποιώντας και μέσα του ΝΑΤΟ. Αυτή είναι και η πολιτική κατεύθυνσή μας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει τη δική της εξωτερική πολιτική, έχει τη δική της αμυντική πολιτική, έχει και τα δικά της μέσα για να πραγματοποιήσει αυτές τις δύο πολιτικές.

Α. ΠΟΔΗΜΑΤΑ (ΤΟ ΒΗΜΑ): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσατε να μας παρουσιάσετε με περισσότερες λεπτομέρειες τη χθεσινοβραδυνή συζήτηση στο δείπνο για τα θέματα της Διακυβερνητικής; Ποιά ήσαν τα θέματα στα οποία σημειώθηκαν οι μεγαλύτερες αποκλίσεις και μεταξύ ποίων χωρών;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ως γνωστόν, τέσσερα είναι τα θέματα που αυτή τη στιγμή είναι υπό συζήτηση:

- **Το πρώτο θέμα είναι η ενισχυμένη συνεργασία.** Σε αυτό το θέμα υπάρχει, σχεδόν, ομοφωνία. Θα εξεταστούν οι διάφορες λεπτομέρειες που επιδιώκεται να ρυθμιστούν. Αλλά, από τη χθεσινή συζήτηση και από άλλες

συζητήσεις, δεν προέκυψε ότι υπάρχουν σοβαρές αντιθέσεις που δεν ξεπερνιούνται ή εν πάση περιπτώσει αντιθέσεις που δεν ξεπερνιούνται.

- **Το δεύτερο θέμα είναι το θέμα της ομοφωνίας ή της ειδικής πλειοψηφίας.** Θα επεκταθεί η ειδική πλειοψηφία; Θα μείνουμε στους κανόνες, που προβλέπουν για μια σειρά από άρθρα ομοφωνία; Και σε αυτό το σημείο υπάρχει μια σύγκλιση απόψεων. Δηλαδή, οι περισσότερες χώρες συμφωνούν ότι θα πρέπει να επεκταθούν οι κανόνες που προβλέπουν ειδική πλειοψηφία και να καταργηθεί η ομοφωνία. Οι χώρες αυτές που συμφωνούν, η κάθε μια έχει και τα δικά της συμφέροντα και θέλει ομοφωνία σε διαφορετικά άρθρα. Γι αυτό και ο κατάλογος των άρθρων που δεν θα αλλάξουν δείχνει κάπως μεγαλύτερος από τη γενική εντύπωση που προκαλείται από αυτή τη συζήτηση. Αλλά, κι εκεί πιστεύω πως θα υπάρξουν σημαντικές συγκλίσεις.
- **Το τρίτο σημείο είναι εάν θα υπάρχει η Επιτροπή στη σημερινή μορφή της ή σε άλλη μορφή.** Εάν θα ισχύει ο κανόνας, κάθε κράτος-μέλος να έχει έναν Επίτροπο ή θα υπάρξει ένας συγκεκριμένος αριθμός Επιτρόπων, π.χ. 15 ή 20 ή 25 ή εάν θα ισχύσει αυτός ο κανόνας ενός ορισμένου αριθμού Επιτρόπων μετά από ορισμένο χρονικό διάστημα (το 2010, το 2015) ή αφού φθάσουν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένο αριθμό χωρών, π.χ. τις 20 ή τις 25. Εκεί υπάρχουν αντιθέσεις. Υπάρχουν οι λεγόμενες μικρές χώρες, οι οποίες θέλουν να έχουν έναν Επίτροπο και υπάρχουν και οι μεγαλύτερες χώρες, που πιστεύουν πως είναι αναγκαίο να έχει η Επιτροπή, για να είναι αποτελεσματική, έναν περιορισμένο αριθμό μελών.
- **Και το τελευταίο θέμα είναι το θέμα της λεγόμενης αναστάθμισης των ψήφων.** Σήμερα, κάθε χώρα έχει ορισμένες ψήφους. Η σημερινή κατάσταση (και δεν θέλω να αναλύσω τους λόγους) έχει οδηγήσει τις χώρες εκείνες που έχουν μεγάλους πληθυσμούς να μην έχουν την ισχύ που ανταποκρίνεται στον πληθυσμό τους. Η Γερμανία έχει 80 εκατομμύρια πληθυσμό και οι ψήφοι της δεν είναι τόσες πολλές, όσες θα ήταν με βάση τον πληθυσμό της. Και εκεί υπάρχουν διαφορές, εάν δηλαδή θα μείνουμε στο σημερινό σύστημα ή θα το αλλάξουμε.

Η Ελλάδα έχει μια προοπτική για την Ευρωπαϊκή Ένωση μιας ομοσπονδιακής συνεργασίας ή μιας ομοσπονδιακής δομής. Αυτό σημαίνει ορισμένα πράγματα. Σημαίνει, για παράδειγμα, ότι ναι μεν το κέντρο πρέπει να είναι αποτελεσματικό, αλλά πρέπει να υπάρχει συμμετοχή. Σε ένα ενιαίο κράτος, όπου δεν υπάρχουν πολλές κυβερνήσεις, όπως είναι η Ελλάδα σήμερα, έχει μεγάλη σημασία η αποτελεσματικότητα του κεντρικού μηχανισμού. Δεν υπάρχουν άλλοι πόλοι που πρέπει να συμμετέχουν. Σε μια ομοσπονδία, όμως, πρέπει να συμμετέχουν και άλλοι πόλοι. **Αυτό σημαίνει συμμετοχή στα όργανα. Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όσον αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση.** Γι αυτό και υποστηρίζουμε στην αρχή της διαπραγμάτευσης τη θέση ότι κάθε χώρα πρέπει να έχει τον Επίτροπό της. Και θέλουμε να δούμε εάν θα υπάρχει άλλη πρόταση, που να καλύπτει αυτή την άποψή μας για την ομοσπονδιακή δομή.

Όσον αφορά τις ψήφους, έχουμε υποστηρίξει, εδώ και πολύ καιρό, ότι η πλειοψηφία θα πρέπει να προκύπτει από τον κανόνα: πλειοψηφία χωρών και πλειοψηφία πληθυσμών. Αυτός είναι ο σωστός ομοσπονδιακός κανόνας. Όχι μονάχα η πλειοψηφία των πληθυσμών (που εκφράζεται μέσα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, για παράδειγμα), αλλά και η πλειοψηφία των κρατών (γιατί σε μια ομοσπονδία είτε είσαι μεγάλος, είτε είσαι μικρός έχεις το δικαίωμα να εκφραστείς και έχεις ψήφο). Θέλω να θυμίσω, για παράδειγμα, στις ΗΠΑ (που είναι μια ομοσπονδιακή χώρα) κάθε πολιτεία έχει δύο Γερουσιαστές: Είτε είναι μια μικρή πολιτεία, είτε είναι μια μεγάλη πολιτεία, όπως η Καλιφόρνια που έχει 51 εκατομμύρια πληθυσμό και εκλέγει δύο Γερουσιαστές και το Μέιν που έχει ένα εκατομμύριο πληθυσμό και εκλέγει κι αυτό δύο Γερουσιαστές. Και στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (χώρα ομοσπονδιακή), ακόμη και η Βρέμη, που είναι το πιο μικρό κρατίδιο, έχει ορισμένες ψήφους στην Ανω Βουλή. Και αυτές οι ψήφοι δεν είναι ανάλογες του πληθυσμού της Βρέμης που είναι 250.000. Όπως και οι ψήφοι της Ρηνανίας-Βεστφαλίας ή της Βαυαρίας που έχουν αντίστοιχα 14 και 16 εκατομμύρια πληθυσμό, δεν είναι αντίστοιχες του πληθυσμού τους. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να ισχύσει και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. **Γι αυτό κι εμείς υποστηρίζουμε ότι πρέπει να υπάρχει διττή πλειοψηφία και για να λαμβάνονται οι αποφάσεις, αλλά και για να υπάρχει αρνησικυρία, δηλαδή, η δυνατότητα να παρεμποδίσεις τη λήψη μιας απόφασης.**

Όσον αφορά την ενισχυμένη συνεργασία, η άποψή μας είναι ότι (μέσα σε ένα ευρύτερο και μεγάλο σύνολο, όπου η στάθμη της πολιτικής, κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης είναι διαφορετική από χώρα σε χώρα, από περιοχή σε περιοχή) πρέπει να δίνεται η δυνατότητα σε ορισμένες χώρες να συνεργάζονται πιο στενά. Αλλά, θα πρέπει όλες οι άλλες χώρες να μπορούν να συμμετέχουν σε αυτή την εξέλιξη. Δεν μπορεί να υπάρχουν κανόνες, που να τις αποκλείουν. Και αυτό χρειάζεται προσοχή, γιατί τώρα έχουμε διαπιστώσει πως υπάρχει κάποια δυσκολία να επιβιβαστείς σε ένα τρένο που ήδη τρέχει. Και αυτό ακριβώς πρέπει να εξασφαλίσουμε.

Τέλος, όσον αφορά τον κανόνα της ομοφωνίας, εμείς πιστεύουμε πως όταν η Ένωση έχει πολλά μέλη, υπάρχει κίνδυνος να μην μπορούν να ληφθούν αποφάσεις. Γι αυτό πρέπει να περιοριστεί ο κανόνας της ομοφωνίας, αλλά αυτό μπορεί να γίνει και σταδιακά. Δηλαδή, να ληφθούν σήμερα αποφάσεις για τα θέματα εκείνα, που είναι πια φανερό ότι τα δικαιώματα του κάθε κράτους-μέλους έχουν μια ανταπόκριση ή έχουν ρυθμιστεί κατά τρόπο ικανοποιητικό και να υπάρξουν και προσεχώς ρυθμίσεις, χωρίς ιδιαίτερες πρωτοβουλίες, δηλαδή χωρίς νέες ρυθμίσεις της Συνθήκης για να περιοριστεί ο κανόνας της ομοφωνίας. **Βέβαια, εμείς υποστηρίζουμε και αυτό θα συνεχίσουμε να υποστηρίζουμε και δεν υπάρχει περίπτωση να αλλάξουμε, ότι η ομοφωνία χρειάζεται σε θέματα εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής, όταν θίγονται ζωτικά συμφέροντα.**

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΟΥΛΙΔΟΥ (PLANET): Κύριε Πρόεδρε, υπήρχε η προσδοκία ότι με τη Νίκαια η Ευρώπη θα προχωρήσει σε μια πιο ενοποιημένη μορφή. Ετσι όμως όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, δημιουργείται η εντύπωση ότι στη Νίκαια θα

επιβεβαιωθεί, για άλλη μια φορά, η Διακυβερνητική Ευρώπη και όχι η ενοποιημένη Ευρώπη. Επίσης, εσείς οι «15» έχετε συμφωνήσει, εκ των προτέρων, πως αυτή η Σύνοδος θα «γεννήσει» εκκρεμότητες ή αποκλείεται να «γεννήσει» εκκρεμότητες;

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: Εάν αυτή η Σύνοδος συμφωνήσει εκ των προτέρων ότι δεν θα αφήσει εκκρεμότητες, μπορείς να διαψευσθείς στο τέλος, όταν δεν έχεις κάνει διαπραγματεύση. Ναι μεν υπάρχει τέτοια δήλωση, αλλά πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Εκείνο που συζητήθηκε χθες είναι εάν θα υπάρχει μια νέα Διακυβερνητική ή εάν θα αντιμετωπιστούν κάποια καινούργια θέματα αργότερα. Η Γερμανία έχει θέσει ένα πρόβλημα: Με αφορμή τη συζήτηση, που γίνεται για μια κοινή πολιτική σε ορισμένους τομείς, όπως της Παιδείας και του Πολιτισμού, ιδίως της Παιδείας (Πανεπιστήμια κ.λπ.), η Γερμανία επισημαίνει ότι σύμφωνα με το Σύνταγμά της (και έτσι είναι) η παιδεία είναι αρμοδιότητα των επιμέρους κρατιδίων. Δεν μπορεί, λοιπόν, να ληφθούν αποφάσεις από την Ε.Ε. χωρίς να υπάρξουν συνταγματικές αλλαγές στη Γερμανία. Θα πρέπει συνεπώς να αποσαφηνισθεί ποιά θέματα είναι αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ποιά των κρατών-μελών και ποιά των κρατιδίων. Πρέπει, λοιπόν, το όλο θέμα να συζητηθεί, κάτι που δεν έχει γίνει μέχρι τώρα. Γι αυτό θα πρέπει να πραγματοποιηθεί και στο μέλλον μια Διακυβερνητική, η οποία θα αντιμετωπίσει αυτό το θέμα. Θα προσέθετα, όπως είχα πει και παλαιότερα σε παρεμβάσεις μου και σε άλλα Συμβούλια και στην Αθήνα, ότι τα θέματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα ή πρόκειται να αντιμετωπίσουμε είναι θέματα, τα οποία θα διευκολύνουν τη λειτουργία της Ένωσης σε περίπτωση διεύρυνσης. Όμως, οι όποιες απαντήσεις δεν πρόκειται να δώσουν στην Ένωση μια δομή τέτοια, που να έχει ένα σαφή χαρακτήρα και ένα σαφή στόχο στην πορεία της. Ομοσπονδία; Ναι, αλλά σε ποιά κατεύθυνση; Σας θυμίζω ότι κάποιοι είχαν πει πως πρέπει να υπάρχει ένας πυρήνας, που να προχωρεί. Κάποιοι άλλοι είχαν πει ότι δεν χρειάζεται αυτός ο πυρήνας, ότι αρκεί η ενισχυμένη συνεργασία. Υπάρχει και μια τρίτη άποψη, που θέλει να περιορίσει τις κοινές πολιτικές. Λοιπόν, είναι σαφές ότι η Διακυβερνητική -για να χρησιμοποιήσω τη δική σας έκφραση- θα περιοριστεί λίγο ως πολύ σε ένα επίπεδο Διακυβερνητικής. Δεν πρόκειται να προκύψει από αυτή τη συζήτηση (ας το πω έτσι), το νέο όραμα, η νέα δομή, ο νέος στόχος της Ευρώπης. Αλλά, θα πω ταυτόχρονα, ότι αυτό μπορεί να προκύψει μονάχα μετά από αρκετή συζήτηση, μπορεί να προκύψει μετά από μια κινητοποίηση για να αντιμετωπισθεί αυτό το θέμα και να δημιουργηθεί αυτό το όραμα. Δεν είναι κάτι που προκύπτει κατόπιν διαταγής ή επειδή έχει αποφασιστεί ότι στις 10 Δεκεμβρίου πρέπει να υπάρχει ένα αποτέλεσμα. Είναι μια συζήτηση που έχει αρχίσει στην Ευρώπη, αλλά δεν έχει κλείσει και προπαντός δεν έχει προχωρήσει ακόμα. Γι αυτό και θα υπάρξει συνέχεια.

Σας ευχαριστώ.